

Šentvid na Ad Ljubljano

Brezplačno glasilo krajanov Četrtna skupnosti Šentvid

Četrtna skupnost
Šentvid

Mestna občina
Ljubljana

VABLJENI NA 6. POHOD PO 'KRONI SLOVENIJE' POD VODSTVOM VIKIJA GROŠLJA,
V SOBOTO 11. APRILA 2026

PRIDRUŽITE SE NAM NA ČISTILNI AKCIJI ČS ŠENTVID V SOBOTO, 18. APRILA 2026 OB 11. URI.

SPREMNA BESEDA UREDNIKA

Ko listam po straneh tokratnega glasila, mi misli nehote uidejo v čas mladosti. Gimnazija Šentvid je praznovala častitljivih 80 let, sama pa sem štiri nepozabna leta preživela v njenih učilnicah. Spomini na sošolce, skupne trenutke, drobne zmage in tudi izzive se vračajo z neverjetno toplino. Veliko smo doživeli med šolskimi zidovi – še več pa zunaj njih.

Vsakič, ko se srečamo, znova in znova obujamo zgodbe iz tistih časov. Kot stare, a vedno ljube melodije nas povezujejo v smehu, ki pogosto seže vse do solz. Tudi dogodki, ki takrat niso imeli srečnega konca, so danes prežeti z drugačno, mehkejšo svetlobo – postali so del spominov, ki jih z veseljem nosimo s seboj.

Ob teh srečanjih vedno znova spoznavam, da nas ne določajo dosežki, nazivi ali materialne stvari. Ko smo skupaj, smo preprosto spet tisti mladi ljudje iz šolskih klopi, kjer je bilo pomembno nekaj povsem drugega: iskren smeh, drobne zmage, medsebojna pomoč in občutek pripadnosti. Ostajamo povezani v tem, kar smo bili – in prav to nas bogati tudi danes.

Zato iskrena hvala Gimnaziji Šentvid – za znanje, za ljudi, za nepozabne učitelje, za vse tiste tihe in glasne trenutke, ki so nas oblikovali, ter za spomine, ki nas spremljajo skozi življenje.

Verjamem, da ima vsak izmed nas neke v sebi takšen prostor – spomin na šolo, razred, skupino ali posameznika, ob katerem se je počutil sprejetega in razumljenega. Prav ti odnosi so temelj skupnosti, ki nam daje moč, da lažje premagujemo vsakdanje izzive in tudi globlje skrbi. V času, ki nas pogosto spodbuja k hitenju in primerjanju, nas prav skupnost vrača k bistvenemu: k povezanosti, toplini in človečnosti. Dobri odnosi nas bogatijo in nam pomagajo, da znova in znova najdemo iskricke – tudi tam, kjer smo morda že mislili, da so ugasnile. Naj vam pomladni dnevi prinesejo veliko lepih spominov in še več novih, iskrenih doživetij v družbi ljudi, ki vam rišejo nasmeh na obraz.

Mateja Brus,
odgovorna urednica

25. junija 1991 je slovenski parlament sprejel Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije.

V spomin na ta dan, ko je Slovenija tudi formalno postala neodvisna, praznujemo Dan državnosti.

IZ VSEBINE:

Mačja sreča v Knjižnici Šentvid.....	4
Zimovanje 2026 tabornikov Rodu Beli Bober.....	4
Srečanje UNESCO vrtcev, šol in srednjih šol Osrednje Slovenije na OŠ FRS.....	5
Delavnice za nadarjene na OŠ FRS.....	5
Društvo upokojencev Guncleje-Male Vižmarje že 30 let.....	6
Plesna aktivnost v društvu seniorjev DRAISS.....	6
100. obletnica Ljudskega doma v Šentvidu.....	7
80 let Gimnazije Šentvid.....	8
Uspehi mladih Sankukai karateistov iz Vižmarje - Brod.....	10
Dogodki v Glasbenem centru Zvočna zgodba.....	10
Kajak kanu klub Tacen vstopil v novo kajakaško sezono.....	11
Mladi raziskovalci OŠ Šentvid razvili digitalni potni list.....	12
Raziskovalno delo v Gimnaziji Šentvid.....	12
Slikarski atelje, Unikatna Sanjalnica iz Stanežič.....	13
Spominska obeležja v ČS Šentvid.....	13
Dogodki v Zavodu sv. Stanislava.....	15
Napovednik dogodkov.....	16

Izdajatelj:

Mestna občina Ljubljana
Četrtna skupnost Šentvid
Prušnikova ulica 106
1210 Ljubljana Šentvid
mol.sentvid@ljubljan.si
www.cs-sentvid.si

Odgovorna urednica:
Mateja Brus

Uredništvo:
Doroteja Mlakar
Jože Sever
Matija Jutraž
Andreja Bečan

Lektoriranje:
Maruška Kerin
Oblikovanje:
Marko Vertačnik

Številka 1. Leto izdavanja XVII.
Naklada: 5300 izvodov
Tisk: Makor, d.o.o.

ISSN številka 2385-9458; C507-2530

Na naslovnici:
Pomlad
Vir: splet

6. POHOD PO KRONI SLOVENIJE

V soboto, 11. aprila 2026, bomo v okviru Četrtna skupnosti Šentvid izvedli že šesto etapo po krožni poti Krona Slovenije. Začeli bomo pri gostišču in penzionu Stari vrh na Starem vrhu (1000 m), tik ob zgornji postaji sedežnice.

Ob robu gozda se bomo po levem delu smučišča povzpeli do idilične brunarice, od tam pa nadaljevali po grebenu do vrha Starega vrha (1217 m). Sledil bo stometski spust, nato pa strm vzpon na Mladi vrh (1334 m). Od tam bomo sestopili do ceste na sedlu Brdo.

Skozi očarljiv svet Koprivnika, kjer so snemali nadaljevanko in film Cvetje v jeseni, bomo prišli do sedla Črni Kal pod Blegošem. Od tam bomo nadaljevali sestop do vasi Potok. Pod vasjo nas bo markirana steza po desni strani Farjega potoka vodila do ceste proti Davči in naprej do ceste Železniki–Zali Log. Po dobrih 500 metrih bomo prispeli do Zalega Loga (526 m), kjer se bo pohod zaključil na parkirišču ob igrišču.

Zmerne hoje po srednje zahtevnem terenu bo približno pet do šest ur. Kot vselej do sedaj bo z nami na poti tudi avtor poti, Viki Grošelj. Zbor udeležencev bo ob 7. uri na parkirišču pred Golf in rugby centrom v Guncljah, lahko pa se do 8. ure pridružite tudi na izhodišču pred penzionom Stari vrh.

Zaradi lažje organizacije pohoda in prevoza se, prosimo, prijavite na: mol.sentvid@ljubljana.si ali pokličite 01 306 48 73.

Damijan Volavšek

RAZGIBANA LJUBLJANA – VSI NA POHOD: NOVA PRILOŽNOST ZA GIBANJE V NARAVI

V letu 2026 je Športna zveza Ljubljana zagnala nov rekreativni projekt Razgibana Ljubljana – vsi na pohod, s katerim želi prebivalce spodbuditi k rednemu gibanju, druženju in preživljanju časa v naravi. V okviru projekta bo skozi leto organiziranih osem vodenih pohodov na priljubljene izletniške točke v Ljubljani in njeni okolici.

Prvi pohod, ki je potekal 28. marca na Rašico, je že uspešno za nami. Udeleženci so uživali v prijetnem vzdušju, lepim razgledih in sproščenem druženju. V nadaljevanju leta sledi še sedem pohodov, ki bodo pohodnike popeljali na različne konce Ljubljane – od znanih vrhov do nekoliko manj obiskanih poti.

Posebno vrednost projektu daje tudi ambasadorja pohoda, oba naša krajana – Viki Grošelj, priznani alpinist in himalajec, ter Tomo Šarf, dolgoletni organizator Teka na Šmarno goro in pionir gorskega teka pri nas. S svojim zgledom in podporo skupaj s Športno zvezo Ljubljana vabita vse, da se pohodom pridružijo in postanejo del te nove zgodbe gibanja v naravi.

Program je zasnovan zelo dostopno, saj so vsi pohodi brezplačni in primerni za širok krog udeležencev – od družin z otroki do starejših in rekreativnih pohodnikov. Posebno predznanje ali oprema nista potrebna; pomembna sta le dobra volja in želja po gibanju.

AMBASADORJA PROJEKTA

Projekt podpirata tudi ambasadorja pohoda, dve izjemni osebnosti slovenskega športa in gorništv.

Tomo Šarf

prvi slovenski gorski tika
in prvi slovenski alpinist Teka na
Šmarno goro.

Viki Grošelj

prvi slovenski alpinist,
himalajec, gorski redar,
področje in svet študijske knjige.

Organizatorji vabijo vse zainteresirane, da spremljajo aktualne informacije o prihodnjih pohodih na spletni strani www.szlj.si ter na Facebooku in Instagramu Športne zveze Ljubljana, kjer bodo objavljeni natančni datumi in podrobnosti posameznih dogodkov. Za dodatne informacije so na voljo tudi na elektronskem naslovu info@szlj.si.

Če radi preživljate čas v naravi, se gibate in družite, je to odlična priložnost, da se pridružite ter skupaj z drugimi naredite korak k bolj aktivnemu življenju. Ljubljana ponuja številne čudovite poti – zdaj pa imate še dodaten razlog, da jih raziščete.

Športna zveza Ljubljana

Naj bo naša ČS Šentvid še lepša.

PRIDRUŽITE SE NAM NA

NA ČISTILNI AKCIJI

V SOBOTO, 18. aprila 2026 ob 11. URI

NA PARKIRIŠČU NAD

RUGBY IGRIŠČEM OVAL V GUNCLJAH.

ZAKLJUČEK AKCIJE BO V GUNCLJAH NA RUGBY IGRIŠČU »OVAL«, KJER VAS BO ČS ŠENTVID POGOSTILA S TOPLIM OBROKOM. SE VIDIMO!

Čisto mesto ni samoumevno — ustvarimo ga skupaj! Pridruži se tradicionalnemu spomladanskemu biščenju in pomagaj ohraniti našo četrtno skupnost zeleno, urejeno in prijazno za vse.

Akcija Za lepšo Ljubljano poteka med 22. marcem in 22. aprilom v sklopu projekta Ljubljana na poti do ogljične nevtralnosti 2030.

Mestna občina
Ljubljana

MAČJA SREČA V KNJIŽNICI ŠENTVID

V Knjižnici Šentvid že dobri dve leti redno srečujemo prav posebnega obiskovalca – mačka Srečka, ki je med stalnimi uporabniki postal prava mala lokalna legenda. Ta kosmati gospod knjižnico obišče skoraj vsak dan in, kot se za pravega knjižnega navdušenca spodobi, večino časa prespi. Najraje si izbere miren kotiček med policami ali udoben stol, kjer nadvse resno opravlja svoje najpomembnejše poslanstvo: dremanje.

A naj vas njegov ležeren pristop ne zavede – Srečko je zelo predan kulturnemu življenju in zvest obiskovalec vseh naših dogodkov. Najdemo ga na predavanjih, ustvarjalnih delavnicah, nastopih glasbene šole in pravljicnih uricah, kjer budno (no, skoraj budno) spremlja dogajanje. Zelo rad obišče tudi skupine otrok, ki pridejo v knjižnico v okviru projektov spodbujanja branja Ciciuhec in Rastem s knjigo.

Srečko je hitro postal ljubljenec zaposlenih in obiskovalcev. Otroci pogosto pripeljejo starše v knjižnico kar z izgovorom: »Gremo pogledat mucka!« – in mimogrede si izposodijo še kakšno knjigo. Tako Srečko na svoj mačji način spodbuja tudi bralno kulturo.

V njegovo čast smo na pravljicnih uricah v mesecu marcu poslušali mačje pravljice – Srečko jih je, kot se spodobi, spremljal zelo zbrano. Na posebni polici smo izpostavili zgodbe, v katerih nastopa maček kot glavni junak – in teh, kot se je izkazalo, sploh ni malo. Očitno ima Srečko kar močno literarno konkurenco.

Njegova prisotnost ima presenetljivo pozitiven vpliv na vzdušje. Ob njem se ljudje lažje sprostijo, nasmehnejo in za trenutek pozabijo na vsakdanje skrbi. Knjižnica tako ni le prostor knjig, temveč tudi toplino, prijetnosti in dobrega mačjega druženja.

Srečko torej dokazuje, da za dobro počutje včasih ne potrebujemo veliko – le tiho predenje, mehko dlako, knjigo in občutek, da smo dobrodošli. In v Knjižnici Šentvid je prav to vedno na voljo.

Srečko vas vabi tudi na naslednje dogodke v knjižnici:

Od 8. aprila do konca maja si lahko v knjižnici ogledate razstavo Po stopinjah preteklosti v prihodnost – 80 let Gimnazije Šentvid. Pred osemdesetimi leti, po večletni svetovni moriji, je 15. oktobra 1945 prag novoustanovljene Državne nižje gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano prestopilo 247 dijakov. V osmih desetletjih so šole zaznamovale številne generacije, ki so vsaka na svoj način pustile sledi, po katerih stopajo današnje.

Z različnimi imeni, programi in v različnih stavbah Gimnazija Šentvid ostaja prostor mladih, iskrih in znanja željnih ljudi ter tistih nekoliko manj mladih, a še vedno iskrih, ki jim svoje znanje predajajo in jih zanj navdušujejo. Razstava ponuja strnjen zgodovinski pregled in delček utripa Gimnazije – šole edinstvenih, nasmejanih, talentiranih, vsestranskih, izobraženih in družabnih.

21. 4. 2026 ob 19.30 bomo prisluhnili Andreju Bandlju, ki nas bo s predavanjem Kras – kamen je lahko tudi mehko srce popeljal po burji izpostavljeni deželi med Vipavsko dolino in morjem. Spoznali boste kamnito pokrajino, ki je svoje ime posodila svetu – pokrajino stalnih sprememb, znamenitosti in gostoljubnih ljudi.

22. 4. 2026 ob 17.00 nas bo Ula Hribar Babinski poučila, kako si lahko

iz zelišč in eteričnih olj sami izdelamo Domači gel za razkuževanje rok. Obvezne prijave: prireditev@mklj.si.

23. 4. 2026 ob 19.30 pa nas bo neutrudna popotnica Tina Balant popeljala po najpopularnejši francoski pohodniški romarski poti, od Clunija do Pirenejev.

V mesecu aprilu nas bodo razveseljevale tudi puhaste pravljice – Srečko je izbor že (neuradno) odobril in ga že nestrno pričakuje. Kaj pa vi?

Se vidimo v knjižnici!

Karmen Jančar
vodja knjižnice

Knjižnica Šentvid

Mestna knjižnica Ljubljana | Knjižnica Šentvid | Prušnikova ulica 106 | 1210 Ljubljana-Šentvid
T: +386 (1) 308 52 10 | www.mklj.si

ZIMOVANJE 2026 TABORNIKOV RODU BELI BOBER

Tudi med letošnjimi zimskimi počitnicami smo se taborniki rodu Beli Bober odpravili na zimovanje. Kot vsako leto smo se prvi dan nastanili v hiški, ki je za pet dni postala naš dom.

Na zimovanju smo izpopolnjevali svoje taborniško znanje. Postavljali smo ognje, oskrbovali ponesrečence v zaigranih nesrečah, risali skice terena in usvajali nove veščine. Ker se je naše zimovanje letos uskladilo s pustnim torkom, smo se udeležili tudi orientacije, med katero smo, seveda kot pisane maškare, hodili od vrat do vrat in skušali sončni dan še polepšati.

Celotno zimovanje je bilo prežeto z zvoki kitare in petjem pesmi. Najglasneje se je glasba iz našega doma slišala zadnji večer, ko smo podelili deset novih rutk in s tem medse sprejeli najmlajše člane. Na zimovanju so se spletla nova prijateljstva, poglobila stara, predvsem pa se je v vseh še bolj okrepil taborniški duh.

Utrujeni, a srečni smo se zadnji dan vrnili na železniško postajo, kjer smo si pomahali v slovo z obljubo, da se naslednje leto vrnemo na še bolj zabavno zimovanje.

Zapisala Alja Smrekar,
Društvo tabornikov Rod Beli Bober
Fotografije: Arhiv Društva

SREČANJE UNESCO VRTCEV, OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOL OSREDNJE SLOVENIJE NA OŠ FRS

Naša šola je že 17 let članica Mreže UNESCO pridruženih šol, kar pomeni, da si znotraj te mreže prizadevamo z raznolikimi projekti med otroki širiti vrednote kulture miru, empatije, medkulturnega sodelovanja, znanosti, strpnosti ter odgovornega odnosa do narave. Vsako leto nadgrajujemo obstoječe programe in uvajamo nove, pri katerih se odzivamo tudi na aktualno družbeno dogajanje.

Smo nosilci nacionalnega projekta Kam z odpadnim materialom ter projekta Umetnost v strpnosti, ki je v letošnjem šolskem letu tudi nosilni projekt UNESCO ASPnet Osrednje Slovenije.

8.maja 2026 bomo na naši šoli gostili srečanje mentorjev in učencev mreže. Izvajali bomo raznovrstne delavnice na temo strpnosti. Delavnice bodo vrtci, osnovne in srednje šole mreže izvajali tudi skozi celotno šolsko leto na svojih matičnih ustanovah, saj je strpnost temelj sobivanja – in tega se moramo vedno znova učiti.

Strpnost je harmonija v različnosti, ki omogoča mirno sobivanje.

Šolska koordinatorica UNESCO projektov na OŠ FRS
Helena Sirotko

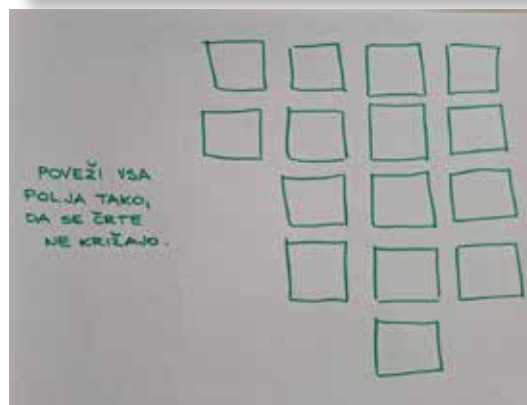
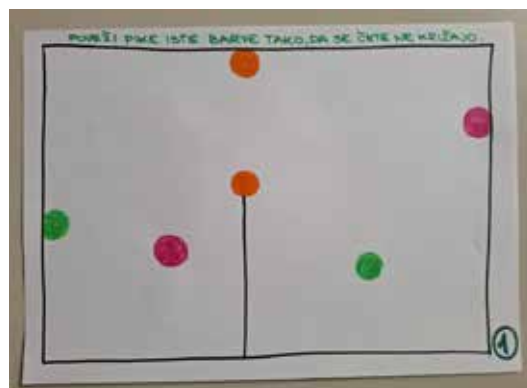
DELAVNICE ZA NADARJENE NA OŠ FRS

Učenci, ki želijo več in so sposobni narediti več, kot se pričakuje pri rednem pouku, imajo na voljo kar nekaj delavnic, ki se jih lahko udeležijo. Tokrat smo izvedli delavnico Tehnike razmišljanja.

Delavnica bi bila pravzaprav primerna za vse nas in po odzivu učencev jo zelo potrebujejo. Prosili so namreč, da jo izvedemo še enkrat in še enkrat – pravzaprav so si želeli, da bi jo imeli kar redno na urniku. In

verjetno bi se z njimi strinjali prav vsi. Razmišljali smo po metodi Edwarda de Bona in se lotevali vsakdanjih izzivov. Prav tako smo izvedli več vaj za razvijanje obeh možganskih polobel ter reševali raznovrstne uganke. Nekaj jih prilagam.

Mentorica delavnice: Helena Sirotko

LAHKA GOSPODARSKA VOZILA RENAULT

že za 15.990 € brez DDV
4 let jamstva
dobava takoj

Predstavljena promocijska večja za vozilo Renault Kangoo Van Comfort Furgan Blue dCi 95 z 8. stepenčnim. Ob nakupu kupite prejeto povzeto v višini 1970 € brez DDV (tajema 1.000 € LDV povzeta + 970 € Renault bonus), ki ga zagotavlja uvoznik GA Avtohiša d. o. o. in 4 leta jamstva, ki sestoji iz 2 let tovarniške garancije in 2 let podaljšane jamstva Renault oziroma do 200.000 skupaj prevoženih kilometrov, kar koli se zgodi prej. Ob financiranju z Mobilize Financial Services kupite prejeto še bonus ob financiranju v višini 1.230 € brez DDV. Pripravljeni smo predložiti ceno modela v okviru je 15.990 € brez DDV, ni obveznosti za poslušalčne gradnjalne in že vključuje popust in bonus ob financiranju ter LDV. Informativni izračun mesečne obveznosti za vozilo Renault Kangoo Van Comfort Furgan Blue dCi 95 z 8. stepenčnim pri mesečni finančni stroški. Informativni strošek je narejen na dan 2. 2. 2026. Informativni strošek na skrajni zneseni. Finančnega izračuna v višini 263,86 € je narejen za dobo obdobja 84 mesecev in upošteva fiksno obrestno mero 8,00% kar pomeni v višini 4.726,34 €, EOM znaša 0,73% in se lahko spremeni, če se spremenijo katerikoli elementi v izračunu. Lizingemalo vključuje obveznosti v 84 mesečnih obrokih v višini 149 €. Pogoj akcije je sklenitev finančne pogodbe z minimalno financirano vrednostjo 6.000 € in minimalnim trajanjem 48 mesecev ter sklenitev avtomobilskega zavarovanja za dost. financiranje z Mobilize Financial Services. Ponudba velja za pravne osebe od 9. 3. do 8. 4. 2026. Več o ponudbi na renault.si. Vozila, ki so na voljo, se dobavljajo takoj. Slika vozila je simbolična. Pivo: izjema si pravico do napake. GA Avtohiša d. o. o., Dunajska cesta 72, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča Castrol

renault.si

Avtohiša REAL

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

Simon Blaznik, 041 601 750

Peter Koci, 051 319 185

Igor Ulčar, 041 739 878

www.avtohiša-real.si

DRUŠTVO UPOKOJENCEV GUNCLJE – MALE VIŽMARJE ŽE 30 LET

V decembru 2025 smo se z vlakom odpravili na obisk praznično okrašenega Celja. Preživeli smo lep dan, z ogledom večernega mesta pa uživali v prazničnih lučkah. Kot vsako leto smo se tudi letos številčno udeležili novoletnega druženja v naših prostorih. Ob dobri hrani in pijači smo zapeli in zaplesali.

Januarja smo začeli z intenzivnimi pripravami na 30-letnico našega društva. Kar nekaj torkov smo namenili izdelavi okraskov za dvorano, hkrati pa tudi pripravi in pisanju rojstnodnevnih čestitk.

V začetku februarja smo se z mestnim avtobusom odpravili na ogled Hribarjeve vile oziroma vile Zlatica – nekdanje rezidence ljubljanskega župana Ivana Hribarja, ki je mesto vodil med letoma 1896 in 1910 ter pomembno prispeval k popotresni obnovi Ljubljane. Vila je danes preurejena v muzej.

27. februarja 2026 smo imeli slavnostni občni zbor ob 30-letnici našega društva. Udeležilo se ga je rekordno število članov in gostov. V uradnem delu je predsednik DUGMV, g. Igor Nastran, predstavil zgodovino društva od ustanovitve naprej. Del poročila navajamo v nadaljevanju:

»Ob tej priložnosti naj navedem kratek zapis iz naših začetkov, ki se je ohranil v društvenem arhivu, in nas prijetno spominja na prve korake našega delovanja.

Datum: 10. marec 1997

Naslovnik: Svet Krajevne skupnosti Gunclje – Male Vižmarje

»Obveščamo Svet Krajevne skupnosti Gunclje – Male Vižmarje, da je bilo Društvo upokojencev, ustanovljeno aprila 1996, v decembru istega leta tudi uradno registrirano ter je z dnem 18. 12. 1996 prejelo odločbo o vpisu v register društev.«

»Poudaril bi rad tudi pomen našega obvestilnika Vestnik. Namenjen je rednemu obveščanju članov o dogajanju v društvu, delu upravnega odbora, izletih, prireditvah in drugih pomembnih informacijah. Vestnik povezuje člane, krepi občutek pripadnosti ter omogoča boljše sodelovanje in obveščenost, zato je njegovo izdajanje zelo pomemben del delovanja našega društva.

Prva številka Vestnika je izšla 19. marca 2007, pod prvi zapis pa je podpisan predsednik Stane Fele. Največkrat je misli zbirala in zapisovala Renata Izda.

V teh treh desetletjih je društvo raslo skupaj s krajem in ljudmi – po zaslugi vseh, ki so v teh letih prispevali svoj čas, znanje in voljo.

Ob tej priložnosti se s hvaležnostjo in spoštovanjem spominjamo vseh nekdanjih predsednikov društva – ing. Josipa Žitnika, ing. Staneta Feleja in Janeza Logarja – ter vseh članov upravnih odborov, prostovoljcev in članov, ki so s svojim delom pomembno prispevali k razvoju društva. Posebna zahvala in spoštljiv spomin veljata tudi tistim, ki niso več med nami.

Današnje dejavnosti in rezultati so nadaljevanje tega dela in dokaz, da društvo živi ter ima prihodnost.«

Celotno poročilo bo objavljeno v reviji Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS). Ob tej priložnosti smo podelili tudi priznanja in pohvale najzaslužnejšim članom preteklih let. Po končanem uradnem delu je sledil kulturni program z nastopom družinskega ansambla Rihar in mlade baletne plesalke modernega plesa Brine. Zabava se je v prešernem vzdušju ob glasbi, petju in plesu nadaljevala tudi po slavnostni večerji in torti. Za okrasitev in pospravljanje dvorane je bilo potrebnega veliko truda. Člani upravnega odbora smo hvaležni ansamblu in baletni plesalki za sodelovanje ob našem slavlju ter vsem, ki so pomagali pri pripravi in pospravljanju dvorane.

Sledi pesem naše članice, ob kateri se lahko vsi zamislimo.

Za DUGMV: Irena Lenarčič

Fotografije: arhiv Društva

Ojoj, smeti

Hodim ob cesti proti Šentvidu.
Ne vem, ali me žalosti ali jezi ...
Vse polno smeti ob poti vidim.
Ležijo na pločniku, na zelenici,
kot bi jih metali iz veselja strici.
Smeti, ki bi morale v koših pristati –
le kdo jih pusti na tleh, na zeleni trati?
Upokojenci vsako leto poskrbimo,
se čistilne akcije udeležimo.
Tudi vmes poberejo marsikaj,
kar ne paše na tla v naš kraj.
Kak teden morda stanje zdrži,
prekmalu spet vse polno je smeti.
Pogrešamo mlade moči,
da se pridružijo skrbi za čisto okolje.
Upamo in želimo si,
da bo v prihodnje vsaj malo bolje.
Dragi krajan in krajanka:
premisli, preden odvržeš smeti na tla.
Poskusi to storiti pred hišo doma ...
ti bo všeč?

Nina Pleterski

PLESNA AKTIVNOST V DRUŠTVU SENIORJEV DRAISS

V Društvu seniorjev DRAiSS (družimo se že enajsto leto v dvorani Četrtna skupnosti Šentvid, Na gmajni 1 v Vižmarjah) imamo med številnimi aktivnostmi tudi ples v vrsti. Delujemo v dveh skupinah, plešemo enkrat tedensko po eno uro.

Plešemo približno 15 koreografij na različne ritme sveta, tudi grške. Občasno tudi nastopamo. Na vsaki plesni uri se naučimo kaj novega ali izpopolnjujemo že znane korake, hkrati pa se ob plesu že osvojenih koreografij tudi poveseimo. Seveda vseh plesov, ki jih poznamo, v eni uri ne uspemo odplesati. Društvo ima več videoposnetkov objavljenih tudi na Facebooku.

Plesna aktivnost je za starejšo generacijo izjemno pomembna. Naj izpostavimo nekaj ključnih prednosti plesa v vrsti.

Telesni učinki

Ples v vrsti krepi srčno-žilni sistem, izboljšuje gibljivost in ravnotežje ter zmanjšuje tveganje za padce. Zaradi ponavljajočih se, a ritmično usklajenih gibov učinkovito ohranja mišično moč in koordinacijo, kar je pri starejših ključnega pomena za samostojnost in stabilnost. Gibanje ob glasbi spodbuja tudi pravilno držo in dihanje ter zmanjšuje togost sklepov.

Kognitivne in čustvene koristi

Učenje plesnih korakov in zaporedij aktivira možganske procese, povezane s spominom, pozornostjo in prostorsko orientacijo, kar lahko upočasni kognitivno staranje. Glasba in gibanje izboljšujeta razpoloženje, zmanjšujeta stres ter krepi občutek zadovoljstva in življenjske energije. Zahtevnejše kot so koreografije, večji je kognitivni učinek.

Socialna povezanost

Ker je ples v vrsti skupinska dejavnost, spodbuja druženje, občutek pripadnosti in povezanosti. Starejši se tako lažje izognejo osamljenosti ter ohranjajo aktivno socialno mrežo.

V Sloveniji je ples v vrsti precej priljubljen. Udeleženci osvojijo osnovne korake različnih plesov ter na ta način izboljšujejo svojo telesno pripravljenost, kognitivne sposobnosti in razpoloženje.

Ples v vrsti je torej več kot le športna dejavnost – je način, kako ohranjati vitalnost, sposobnost koncentracije, učenja, samostojnost in veselje do življenja tudi v zrelih letih.

Zanimivo je, da tovrstni plesi delujejo skoraj kot »vadba za telo in možgane hkrati« – podobno kot sudoku za razum, le da vključuje tudi gibanje in glasbo.

Vabimo vse, ki imajo vsaj malo občutka za ritem, da se nam pridružijo – leta niso pomembna.

Pripravil: Jaka Sadar
Fotografije: arhiv Društva

100. OBLETNICA LJUDSKEGA DOMA V ŠENTVIDU

Slavnostna otvoritev Ljudskega doma je bila 16. maja 1926, z bogatim dvodnevni programom, in je sovpadala s 60. obletnico ustanovitve Narodne čitalnice. Kronisti navajajo, da se je zbrala ogromna množica krajanov in obiskovalcev iz sosednjih krajev. Na govorniški oder so stopili veljaki iz Ljubljane, profesorji iz Zavoda sv. Stanislava, predstavnik gradbenega odbora in domači šentviški dekan Valentin Zabret. Dekleta in žene so spletele kar 4000 metrov vencev, s katerimi so okrasile dvorano, okolico in cerkev, možje in fantje pa so postavili 120 mlajev.

Še preden je bila dvorana blagoslovljena, so v sezoni 1925/26 že izvedli 20 različnih predstav, v letih do druge svetovne vojne pa so uprizorili več kot 100 predstav. Poleg tega so organizirali koncerte, pevske nastope in druge dogodke v okviru Blaž Potočnikove čitalnice. Dvorana je gostila tudi druge v Šentvidu delujoče skupine: dekliski krožek, fantovski odsek, telovadni odsek Orel, Križarsko bratstvo, Marijino družbo, šolsko mladino, gasilsko društvo, Pomladek Jadranske straže in verjetno še druge.

Temelji te bogate kulturne dejavnosti segajo v leto 1866, ko je bila ustanovljena Narodna čitalnica, njen prvi predsednik pa je bil narodni buditelj Blaž Potočnik. Začeli so skromno, v gostilni Pri Kraljiču (v stavbi današnje Glasbene šole Franca Šturma, ki je bila pred letom 1945 župnišče). Dejavnosti, predvsem dramske, so nato izvajali v Rokodelskem domu, zgrajenem leta 1888 (danes Kult 316), kasneje pa v Cebavovi dvorani za bencinsko črpalko. To dvorano so med prvo svetovno vojno uničili madžarski vojaki, zato je takratni župnik in dekan Valentin Zabret oktobra 1922 dal pobudo za izgradnjo nove dvorane.

Izvolili so stavbni odbor, ki ga je sestavljalo 39 posestnikov in veljakov iz naselij župnije Šentvid. Na prvi seji je zapisnikar, mizarški mojster in podjetnik Štefan Erman zapisal: »Dom hočemo imeti, zato ga bomo tudi postavili.«

Temeljito so proučili potrebe, oblikovali projektne zahteve in najeli gradbenika Seršena iz Mengša. Že leta 1923 so na župnijski parceli blagoslovili temeljni kamen. Največ zaslug pri gradnji je imel kaplan Franc Lovšin, pa tudi krajan, ki so prispevali prostovoljno delo in denarna sredstva. Najeli so kredit pri Šentviški hranilnici, ki jo je dekan Zabret ustanovil prav v ta namen, ter pripravili loterijo z glavnim dobitkom – manjšo družinsko hišo z imenom Vila sreče. Izkupiček je zadostoval za poplačilo vseh dolgov.

Že med gradnjo je stavbni odbor odločal o lastništvu Ljudskega doma in soglasno sklenil, da bo last župnije Šentvid, z utemeljitvijo: »Edino Cerkvi lahko zaupamo, saj edino ona v vseh časih kljubuje vsem viharjem.« Z vpisom v zemljiško knjigo je župnija tudi uradno postala lastnica Ljudskega doma.

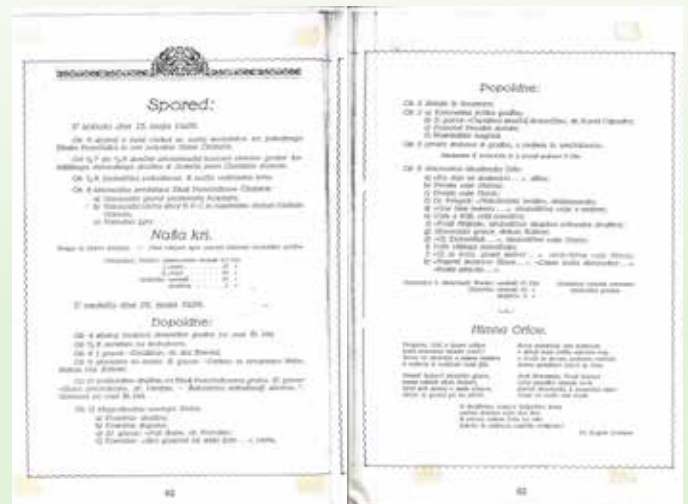
Med nemško okupacijo je kulturna dejavnost prenehala. Po osvoboditvi so v dvorani potekali politični sestanki, volitve in mitingi. Leta 1947 je bil objekt nacionaliziran, preurejen v kinodvorano ter namenjen šolskim in gimnazijskim dogodkom.

Po demokratizaciji leta 1990 je novi parlament leta 1993 sprejel Zakon o denacionalizaciji. Župnija je vložila zahtevek za vračilo objekta v naravi, vendar je Upravno sodišče prisluhnilo Četrtni skupnosti in zahtevek zavrnilo ter objekt dodelilo Mestni občini Ljubljana.

Ljudski dom je Mestna občina Ljubljana v zadnjih dvajsetih letih temeljito obnovila: obnovljeni so bili streha, ogrevanje, prezračevanje, elektroinstalacije in stavbno pohištvo. Četrtna skupnost danes, v zadovoljstvo vseh skupin in društev, ki delujejo na območju Šentvida, koordinira oddajo prostorov v brezplačni najem, stroške vzdrževanja, ogrevanja in električne energije pa krije Mestna občina Ljubljana.

Ob letošnji 100. obletnici bo Društvo BPC pripravilo razstavo o gradnji doma ter o dogodkih in uprizoritvah do druge svetovne vojne. Tudi letošnji Pozdrav domovini bo posvečen tej pomembni obletnici.

Franci Velkavrh

80 LET GIMNAZIJE ŠENTVID

Gimnazija Šentvid praznuje osem desetletij znanja, vztrajnosti, poguma in sanj. Osem desetletij mladih umov, ki so rasli, dvomili, spraševali ter se oblikovali v ljudi, ki danes soustvarjajo svet. Nekdanja dijakinja Manca Košir je zapisala, da jo je Šentvid naučil vsega, kar je v življenju pomembno – samozavesti, uporništvu, poguma, prijateljstva, solidarnosti in radosti.

Slavnostna akademija v Cankarjevem domu je bila vrhunec praznovanj, ki so jih zaznamovali številni dogodki, nastopi in predavanja nekdanjih dijakov, pa tudi izid jubilejnega zbornika, v katerem je 80 Šentvidčanov delilo svoje spomine na gimnazijska leta. Slavnostni nagovor je imel minister za vzgojo in izobraževanje dr. Vinko Logaj, zbrane pa so nagovorili tudi ravnateljica Nataša Koprivnikar, nekdanja ravnateljica mag. Jaka Erker in Jure Grgurevič, minister za finance Klemen Boštjančič ter direktor Cankarjevega doma Jure Novak. Vsak izmed njih je s svojimi besedami osvetlil pomen šole v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

S prepletom besede, slike in spomina je bila predstavljena zgodovina Gimnazije Šentvid – zgodba o znanju, rasti in tradiciji. V video utrinkih so oživel obrazi nekdanjih dijakov, danes uveljavljenih znanstvenikov, umetnikov, športnikov in drugih ustvarjalcev, ki s svojim delom soustvarjajo sodobni čas.

Umetniški del večera so obogatili nekdanji dijaki: pevka Jadranka Juras, pianist Bowrain, raper Vazz, kitarist Jure Cerkovnik in pesnica Anja Drab Grmovšek. Spomine in iskrive misli so z občinstvom delili Lado Bizovičar, Tomi Meglič, Jože Habula in Robert Pešut – Magnifico. Poseben most med preteklostjo in sedanjostjo sta stkala harmonikar Tadej Cerkovnik in plesalka Julija Markovič Halik, ki sta s svojo umetniško izraznostjo simbolno povezala različne generacije.

Prireditve sta z izbrano besedo povezovala profesorica slovenščine Nataša Lipovec in novinar Boštjan Anžin, pod režijo in scenarij pa se je podpisala Zora Lovrenčič.

Po končani prireditvi so se še dolgo nizali spomini, čestitke in izrazi hvaležnosti za prijeten dogodek, ki je omogočil ponovno srečanje dijakov in profesorjev.

Gimnazija Šentvid pa na trdnih temeljih preteklosti, z drzno vizijo prihodnosti in veliko željo po skorajšnji selitvi v novo, dolgo pričakovano šolsko stavbo, stopa v novo desetletje.

Zora Lovrenčič

Fotografije: arhiv Gimnazije

80. LET ZAVEZANI PREDAJI ZNANJA

V letošnjem šolskem letu naša gimnazija, Gimnazija Šentvid, praznuje osemdeset let. Vrhunec dogodkov je predstavljala slavnostna prireditve v Cankarjevem domu in izdaja zbornika, v katerem svojo šentviško zgodbo pripoveduje 80 dijakov. Tudi zgodovino šole smo poskušali prestavi v manj suhoparno različico. Pred vami je zgodba, ki vam jo v dveh delih ponujamo v branje in za katero verjamemo, da vam bo priklicala spomine. Svet pred osmimi desetletji, po koncu večletne svetovne morije, ni bil enak današnjemu. Bil je porušen, izčrpan in zaznamovan. Je poletje leta 1945 prineslo zavedanje o koncu vojne, o miru? So mu ljudje lahko verjeli? So mu lahko verjeli otroci in sanjali, da se bodo brezskrbno igrali v pričakovanju novega šolskega leta? So razmišljali o poteh, ki jih bodo pripeljale do šole? So načrtovali, kako skrbno si bodo pripravili torbice, če jih bodo imeli? Jih je skrbelo, če niso imeli primernih oblačil? Jih je zanimalo, kaj vse se bodo naučili? So poznali svoje bodoče sošolce in učitelje? So prav po tiho o kakšnem učitelju šepetali, da je »ta pa res čisto preveč strog«? So načrtovali drobne lumparije? Se je v njih naselilo upanje, da so končno dočakali dolino miru?

Kaj pa danes, ko je povojna zaveza nikoli več na zelo trhljih nogah, ko mir in blaginja nista več samoumevna? Kakšen je svet otrok danes? V čem so podobni svojim vrstnikom izpred osemdesetih let? Je njihova bit ostala enaka: igriva, iskriča in željna znanja? Je ob vseh zunanjih dražljajih, ki so jim izpostavljeni, sploh mogoče primerjati obe obdobji?

Prva povojna leta

Ena stičnih točk obeh generacij je zagotovo pričakovanje novega. In novo je vedno zanimivo. Verjetno sta s takimi občutki tudi kakšen pradedek (Franci) ali prababica (Marija) današnjih dijakov (Eve in Luka) 15. oktobra 1945 prestopila prag hrama učenosti, gimnazije, ki je bila ustanovljena 8. septembra 1945 kot Državna nižja gimnazija v št. Vidu nad Ljubljano in je imela prostore v stavbi, kjer danes domuje OŠ Franca Rozmana Staneta. V štiri letnike je vpisala 247 dijakov v sedmih oddelkih, ki so bili v primerjavi z današnjimi krepko nadnormativni. Dve leti kasneje je v enem razredu sedelo kar 52 dijakov. Težko predstavljivo, kajne? Povedati pa moramo, da je nižja gimnazija nadomestila meščansko šolo in je zato po starosti dijakov ustrezala današnjim osnovnošolcem na predmetni stopnji. Med njimi pa se je našel tudi kakšen 22-letnik, ki je želel končati vsaj nižjo gimnazijo.

Evo in Luka danes pričakajo sodobno opremljene učilnice, vnaprej določen urnik ter šolske in občolske dejavnosti, Marijo in Francija ter njune vrstnike (ki so uspešno opravili sprejemne izpite) pa so pričakali prostori, ki so jih domačini ob državni pomoči obnovili do te mere, da so bili primerni za pouk, saj so med vojno služili okupatorju v vojaške namene, marca 1945 pa je bila stavba v bombardiranju v celoti poškodovana. Tedanji ravnatelj, Janko Černut, se je izkazal kot odličen mojster in sam poskrbel, da so (med drugim) okna tesnila, kljuke na vratih bile zamenjane, ograja popravljena in varna. Eva in Luka danes pričakujeta, da sta vnaprej seznanjena z urnikom in da ju elektronski sistem obvesti, če pride do sprememb, Marija in Franci pa sta se morala zadovoljiti s tem, da sta stalen urnik dobila šele v drugi polovici šolskega leta, njun ravnatelj pa si je kar nekaj let belil glavo s tem, kako bo nadomestil manjkajoč učiteljski kader (zveni znano?) in reševal pritožbe dijakov, da nimajo fizikulture (športna vzgoja v pojasnilo vsem mlajšim generacijam), ker so njihovega profesorja poslali na udarno delovno akcijo gradnje železniške proge Šamac – Sarajevo v Bosni in Hercegovini. Verjetno pa jim dejstvo, da niso imeli ruščine, ker ni bilo ustreznega učitelja, ni povzročalo prevelikega stresa. Kako bi se danes odzvala Eva in Luka, če bi vedela, da bosta v enem šolskem letu zamenjala

dvajset učiteljev? In kako šele njuna starša Maja in Marko?

Tako kot danes so največ ur namenjali slovenščini in matematiki, ruščina kot edini tuji jezik na predmetniku, pa je morala iz objektivnih razlogov v prvih povojnih mesecih še malo počakati. V primerjavi z današnjim predmetnikom (obveznega dela predmetne stopnje OŠ) lahko mirno zapišemo, da so dijaki dosegali več kot samo minimalne standarde znanja pri predmetih Tehnika in tehnologija ter Gospodinjstvo na podlagi izkustvenega učenja pod budnim očesom staršev ali drugih »nadzornih« oseb. Seveda zunaj šolskih prostorov.

Kaj sta počela Marija in Franci med odmorom? Sta ga komaj čakala, da se bosta lahko naprej pogovarjala, igrala, morda brala? Sta tiho sedela v klopi in se pripravljala za naslednjo šolsko uro? Sta se bala, da bosta kaznovana, če ne znata ali če sta pozabila narediti nalogo? So učitelji sprejeli njuno opravičilo? Sta si sploh upala kaj reči? Ali njuna pravnuka, Eva in Luka, danes občutita enako nelagodje in strah? Se veselita podobnih stvari? Nekaj pa drži – odmora za malico, ki jo pripravljajo šolske kuharice, se veselimo vsi! Morda je kos kruha, namazan z marmelado, takrat pomenil več, kot pomeni danes možnost izbire med štirimi meniji, med katerimi potem raje izberemo pot do prve okrepčevalnice s hitro prehrano. Revščino so znali opaziti tudi pred osemdesetimi leti. Prav socialna občutljivost je revnejšim dijakom omogočila, da so dobili kosilo zastopni. Tudi z zavedanjem, da je moč v skupnosti – starši so po svojih močeh prispevali hrano, šolski vrt je postal zelenjavni vrt, dijaki so z različnimi akcijami, npr. nabiranje žira, pridobili sredstva, ki so jih podarili šolski kuhinji. Za najranljivejše, za dobrobit vseh.

Ne glede na to, da ugotavljamo, kako je generacija Z, ki danes guli šolske klopi, individualistična in samozadostna, se njihov čut za sočloveka ni izgubil. Eva in Luka imata dobrodelnost v genih in tako kot sta njuna prastara starša pomagala zbirati oblačila in obutev za vojne sirote ter jim pomagala s hrano, ki so jo kupili z zbranim denarjem, tako zdaj onadva poskrbita, da svojim vrstnikom v akcijah, ki jih pripravljajo prostovoljci, polepšata kakšen dan. Verjame, da se ju globoko dotakne pismo, v katerem prebereta, da si nekdo njihovih let želi samo tople nogavice ali bombone. Takrat se še toliko bolj zavesta, da svet ni enak za vse, predvsem pa ni lep za vse.

V šoli je še en prostor, ki nas popelje v nove svetove, če jih le želimo raziskati – knjižnica. Nemci so med drugo svetovno vojno uničili celotno knjižnico meščanske šole, zažgali vse učbenike in gradiva, ki so bili v slovenskem jeziku. Treba je bilo začeti znova: na pogorišču in ob hudem pomanjkanju, od nič do 187 knjig za profesorje in 489 knjig za dijake že v letu 1948. Ni slabo.

Je bila knjižnica tudi takrat prostor srečevanja, kjer so se rojevale ideje in nastajale različne prireditve, po vojni večinoma v čast zmagi nad okupatorjem v drugi svetovni vojni? Kar deset takih prireditev lahko naštejemo, ob tem pa je bila ob koncu šolskega leta še slavnostna prireditve, na kateri sta se Marija in Franci, če sta bila odlična, lahko veselila praktične nagrade. To vesta tudi Eva in Luka, zato se bosta res potrudila. Morda bosta ob koncu šolanja vpisana v zlato knjigo Gimnazije Šentvid, kjer so s kaligrafsko pisavo vpisani vsi dijaki, ki dosežejo izjemne dosežke, kamor sodi tudi odličen uspeh v vseh štirih letih. Morda sta Marija in Franci sodelovala celo pri kulturni prireditvi, ki so jo pripravili v čast maršalu Titu in poljski delegaciji, ki se je peljala mimo na relaciji Ljubljana – Kranj. Evi in Luku pa je v neizmerno veselje, ko v Ljubljano pride vplivnež IShowSpeed. Ne dvomimo, da težko razložita svojim prastarim staršem (tudi staršem, če smo iskreni), kdo pravzaprav je in s čim se ukvarja. Upata pa, da bosta tako kot njuni nekaj let starejši vrstniki, kdaj lahko občudovala Luko Dončiča, kako trenira v šolski telovadnici.

Ker se je dober glas o gimnaziji hitro širil naokoli, je bilo že v naslednjem šolskem letu (1946/47) več interesa za vpis, prostora pa premalo, zato je del dijakov našel začasno učilnico v mežnariji. Marija, Franci in njuni sošolci so z vso resnostjo podprli prve zahteve po gradnji nove šole, s katero bi pridobili tudi možnost, da bi se nižja gimnazija preoblikovala v popolno gimnazijo (če bi nižji priključili še višjo gimnazijo; višja gimnazija pa starostno ustreza današnji gimnaziji). In kdor čaka, dočaka. Res je preteklo kar nekaj let, vsekakor pa manj kot pri njihovih potomcih, ki še vedno čakajo na nov, prostoren in sodoben hram učenosti. Počasi več ne pomaga nostalgичno pojasnjevanje, kdo vse se je sprehajal po taistih vintage stopnicah »z značajem«.

Koliko so dijaki sploh sledili vsem spremembam šolskega sistema, ki jih v prvih povojnih letih ni bilo malo in so bile odraz družbe in ideologije?

Verjetno so ga tako kot danes vzeli za danost in se s tem niso ukvarjali. Tisto, kar jim je risalo nasmeha na obrazih, pa so bili pouka prosti dnevi in počitnice. Verjeli ali ne, danes imata Eva in Luka več dni rednega pouka kot Marija in Franci in z gotovostjo podpišeta, da bi jima pouk tako kot leta 1947 odpadel tudi na dan pred božičem, na dan svetih treh kraljev, na binkošti, telovo, pa da bi bili velikonočni prazniki malo daljši, morda bi spregledala Ciril-Metodov dan, vsekakor pa se ne bi odpovedala jesenskim in prvomajskim počitnicam, pod dvotedenske zimske počitnice se takoj podpišeta (če navedemo samo tiste praznike, ki jih danes ni v šolskem koledarju kot pouka prostih dni).

Kaj pa ocene in ocenjevanje? Marija in Franci sta bila v prvem letniku deležna samo štirih ocen: odlično, prav dobro, dobro in slabo. Pet stopenjska lestvica se pojavila šele leta 1947. Od takrat do danes se vsaj v poimenovanju ni spremenilo nič. V zapisu pa! Danes elektronska redovalnica ne omogoča zapisa petke velikanke, ki si jo je kak posameznik res zaslužil. Morda bi lahko LoPolis razmislil vsaj o krepki pisavi številčk. Ne dvomimo pa, da sta tako Marija in Franci kot tudi Eva in Luka znala zelo doživeto opisati težko prigarano oceno. Le kaj bi mlada dva danes porekla o ocenjevanju vedenja? Bi se jima zdelo smiselno?

In zaključni, zrelostni izpit? Marija in Franci sta brez težav opravila malo maturo iz slovenščine, matematike, tujega jezika (vsi trije predmeti pisno in ustno), zemljepisa in zgodovine. Zelo sta si prizadevala, da bi na pisnem delu dosegla dober rezultat, ker jima potem ne bi bilo treba opraviti še ustnega zagovora. Nekaj njihovih sošolcev, žal, ni bilo uspešnih. Tak sistem bosta Eva in Luka dočakala šele ob zaključku svoje gimnazijske poti: ob koncu osnovnošolskega programa, ki je primerljiv s tistim, ki sta mu njuna prastara starša rekla nižje gimnazijski, pa ju je čakalo le eksterno preverjanje znanja, ki prav v letošnjem letu ponovno pridobiva na veljavi. Po uspešno zaključeni nižji gimnaziji je generacijo Marije in Francija življenje vodilo v različne smeri. Eni so nadaljevali s študijem na višjih gimnazijah ali na strokovnih šolah, drugi so odšli na trg dela. Eva in Luka težko razumeta, da se pri 15. letih podaš na pot od šestih do dveh, osem ur, vsak dan, za strojem. Zavedata pa se, da imata srečo, da živita v svetu, ki jima vsaj po tej plati omogoča brezskrbno mladost.

Ko sta se Marija in Franci že srečevala na obletnicah male mature, je naša gimnazija v šolskem letu 1953/54 postala popolna gimnazija z vsemi osmimi razredi (ustreza današnji predmetni stopnji OŠ in štirim gimnazijskim letnikom). Skupaj je bilo vpisanih 577 dijakov v osemnajstih oddelkih, od tega 211 dijakov od V. do VIII. razreda (letnika). Razvoj v popolno gimnazijo je morda pogojevalo tudi dejstvo, da se je gimnazija preselila v današnjo Škofijsko gimnazijo in tam imela boljše pogoje za delovanje. Na voljo je imela osemnajst učilnic, pet kabinetov (menda se še danes v fizikalnem kabinetu najde kakšen izvirni eksponat s prve lokacije, kar samo govori o tem, kako so bili dragoceni vsi pripomočki, ki so jih lahko uporabljali učitelji), telovadnico, kuhinjo, jedilnico, garderobo in celo stanovanje za hišnika. Kakšen bi bil naval na to delovno mesto, če bi mu še danes ponujali enako, kajne?

V naslednjem roku je napravilo sprijem, ni vepil 4 in sicer 3 moš. 1 žen., padele 0. Upiši v posamezne razrede:

1. raz.	33 moš.	35 žen.	skupaj 68
2. raz.	25 "	24 "	" 49
3. raz.	29 "	41 "	" 70
4. raz.	24 "	36 "	" 60
	111 moš.	136 žen.	skupaj 247

Pa da ne bomo primerjali samo dijakov nekoč in danes. Tudi učiteljev svet je bil drugačen, vsaj z vidika uresničevanja učnega načrta in učnih gradiv, kjer je bil prepuščen samemu sebi, svoji iznajdljivosti in (verjetno - sklepamo iz lastne izkušnje) prizanesljivosti dijakov ob različnih grafičnih poizkusih ponazoritve razlage. Imel je samo tablo in kredo. In kljub temu je bil vir znanja, ki ga je želel prenesti in ki ga je prenašal naprej. Danes imata Eva in Luka možnost dostopanja do enakih gradiv kot njuni učitelji. Razlag, animacij in ponazoritev se ne da več prešteti. Umetna inteligenca jima ponudi odgovor na pravzaprav vsak zastavljen problem, takoj. Si danes še želita znanja tako, kot so si ju želeli njuni prastari starši? Se jima še zdi, da je v znanju moč, napredek, možnost boljšega življenja? Da je

znanje tista vrednota, ki nam je nihče ne more odvzeti?

Učiteljeva odgovornost in delovna obveza sta bili veliki. Poleg opravljanja izmenskega pouka so učitelji sodelovali v različnih komisijah (npr. za nostrifikacijo spričeval, razredne ali dopolnilne izpite), vodili tečaje za občane, ki so želeli pridobiti določeno izobrazbo, oficirske tečaje, poučevali so tudi na drugih šolah in bili mentorji šolskim krožkom (npr. kemijskemu, zgodovinskemu, prirodoslovnemu). Ob tem pa so se morali še strokovno in politično izpopolnjevati. Če učitelj ni ustrežal oblasti, so ga lahko premestili ali odpustili. Nekaj takih je bilo tudi v šentviški zbornici. Ena učiteljevih delovnih obvez so bile seje učiteljskega zbora, na katerih so precej razpravljali o pomenu socialistične revolucije in dialektično materialističnem pogledu na svet, ki so ga morali učitelji čim bolj implementirati v pouk (npr. družbeno moralno vzgojo, temelje FLRJ, predvojaško vzgojo). Koliko navidezne in koliko resnične naklonjenosti tem obvezam je bilo v učiteljih?

Kaj pa se je dogajalo vmes, med začetki, ko se je šolski sistem moral še zgraditi, in današnjim časom? Včasih bi bili presenečeni, kako sta si obdobji podobni.

Zgodba se nadaljuje...

Klavdija Mele, prof. španščine na Gimnaziji Šentvid

USPEHI MLADIH SANKUKAI KARATEISTOV IZ VIŽMARIJ-BROD

Na lokaciji Vižmarje–Brod, kjer trenutno trenira 14 cicibanov (5–7 let) in 26 pionirjev, smo 25. januarja 2026 izvedli izpit pionirjev za višje pasove ter nastop cicibanov ljubljanske regije. Kar nekaj pionirjev je uspešno opravilo izpit za višji pas, cicibani pa so na nastopu prikazali svoje prve usvojene tehnike Sankukai karateja.

Športna borba na regijskem tekmovanju ljubljanske regije

Po januarjskih semestrskih izpiti so se v prvi polovici marca 2026 po Sloveniji zvrstila regijska tekmovanja. Za ljubljansko regijo je tekmovanje potekalo 15. marca 2026 v Športni dvorani Vižmarje–Brod. Na treh boriščih so se karateisti pomerili v treh disciplinah: športnih borbah, ippon kumiteju ter katah.

Tekmovanja se je udeležilo tudi sedem karateistov Karate kluba Forum Ljubljana, sekcija Vižmarje–Brod, ki so dosegli naslednje rezultate:

- Filip Stojanović: 1. mesto – športne borbe, dečki 9–12 let, 35–40 kg,
- Santiago Gaser: 2. mesto – ippon kumite, mlajše deklice in mlajši dečki 7–9 let,
- Filip Bruderman: 3.–4. mesto – športne borbe, starejši dečki 12–15 let, do 50 kg,
- Lukas Škerget: 3.–4. mesto – športne borbe, dečki 9–12 let, 35–40 kg,
- Leo Hladnik Kržišnik: 5. mesto – športne borbe, dečki 9–12 let, 30–35 kg,
- Bart Zaletel: 5.–7. mesto – športne borbe, dečki 9–12 let, do 30 kg,
- Filip Miklavc: 9.–12. mesto – športne borbe, starejši dečki 12–15 let, do 50 kg.

Državno prvenstvo v Sankukai karateju bo potekalo v soboto, 11. aprila 2026, v večnamenski športni dvorani Cerklje v popoldanskem času. Vljudno vabljeni k ogledu prvenstva, kjer se bo več kot sto najbolje uvrščenih karateistov z regijskih tekmovanj pomerilo na štirih boriščih v treh disciplinah.

Skupinska slika cicibanov pred semestrskim nastopom ljubljanske regije

Uvodoma se bo gostujoči klub predstavil s skupinskim nastopom male šole karateja in starejših članov. Vstop na tekmovanje bo prost, v sklepnem delu pa se bodo pred podelitvijo odličij zvrstile tudi atraktivne demonstracije karateja.

Letošnjo športno sezono bomo karateisti zaključili z že 48. letno karate šolo, ki bo med 5. in 12. julijem 2026 tradicionalno potekala v Umagu. Udeležujejo se je Sankukai karateisti iz vse Slovenije. Na letovanju tudi letos pričakujemo več kot 400 udeležencev iz vse države.

Več informacij o Sankukai karateju in naših aktivnostih najdete na uradni spletni strani www.sankukai.org, aktualne dogodke pa lahko spremljate tudi na Facebook strani Sankukai karate Slovenija.

Špela Filipič

Karate klub Forum Ljubljana, sekcija Vižmarje–Brod

Fotografija: Arhiv Društva

DOGODKI V GLASBENEM CENTRU ZVOČNA ZGODBA

Kot v vseh glasbenih in drugih šolah tudi pri nas večino dejavnosti načrtujemo pred začetkom novega šolskega leta. Vedno pa se zgodi, da kakšen »pade z neba«.

Do vseh nastopov čutimo enako odgovornost. Posebej se veselimo tistih, ki jih ustvarjamo skupaj z lokalnimi ustanovami. Na posebnem mestu je Knjižnica Šentvid, kjer redno oblikujemo glasbene dogodke za najmlajše. V letošnjem šolskem letu smo v okviru Bitenčevega leta nastopili z glasbeno pravljico Zgodba o Tinkinem dežniku in januarja 2026 z glasbeno pripovedjo Zgodba o štirih letnih časih. Prvo smo pripravili skupaj z učiteljicama in učenci OŠ Šentvid, v drugi pa so se predstavili prof. flavte Barbara Spital kot ustvarjalka zgodbe in pripovedovalka ter učenci flavte.

Dogodek, ki ni bil načrtovan, pa je bila Akademija na Taboru v Ljubljani. Poleg drugih glasbenih točk je nastopil tudi učenec naše glasbene šole, violončelist Danaj Marko Žibert iz razreda prof. Vladimirja Kovačiča. Izvedel je Bachov Preludij iz suite v G-duru in Lento L. M. Škerjanca iz Petih liričnih skladb. Pri drugi ga je spremljal pianist prof. Viktor Radič.

Ob poslušanju igranja naših učencev sem se ponovno zavedala, kako iz majhnega zraste veliko: začetnik na inštrumentu se lahko razvije v fizično in psihično oblikovanega glasbenika, ki prepriča s svojim igranjem in se nas njegova izvedba dotakne. Saj za to gre pri izobraževanju in vzgajanju v glasbeni šoli: za vsestransko podporo mladim ljudem, da ob rednem vadenju doma in podpori staršev lahko razvijejo svoje glasbene in tudi obččloveške potenciale.

Vsi, ki želite čisto od blizu spoznati inštrumente in prisostvovati vaju, vabljeni k nam na Prušnikovo 91 (Dom sv. Vida) v soboto, 18. 4., ob 10. uri. Dogodek bo trajal približno eno uro. Prosimo vas, da se prijavite na info@zvocnazgodba.si ali na tel. 041/698 978.

Glasba je dar, ki bogati naše življenje.

Ula Ulaga, prof. glasbe
Fotografije: arhiv Zavoda

MLADI RAZISKOVALCI IZ OŠ ŠENTVID RAZVILI DIGITALNI POTNI LIST ZA ARHEOLOŠKE NAJDBE

Lili, Uršula Ana, Sara, Julija, Tim in Ganej Sai so učenci Osnovne šole Šentvid, ki so se odločili, da bodo velik del svojega prostega časa namenili raziskovanju. Lani so se pridružili že enajstletni tradiciji ekipe Eko Robotkov, ki pod okriljem Zavoda Super Glavce sodeluje v mednarodnem projektu FIRST LEGO League. Projekt spodbuja mlade, da s svojim znanjem, ustvarjalnostjo in inovativnimi idejami prispevajo k izboljšanju sveta ter svoje rešitve predstavijo tistim, ki bi jih lahko uporabili v praksi.

Letos so se mladi raziskovalci poglobili v delo arheologov. Prebrali so številne strokovne članke, si ogledali dokumentarne posnetke, obiskali muzej in opravili več pogovorov z arheologi ter muzejskimi delavci. Poseben vtis je nanje naredilo opazovanje arheoloških raziskav na najdišču v ljubljanskih Prulah – prav tam se je porodila ideja za njihovo rešitev.

Pri delu arheologov so opazili, da se najdbe pogosto še vedno dokumentirajo na precej tradicionalen način – z listki v vrečkah, z ročnimi zapisi na obrazcih in z dodatno dokumentacijo, ki nastaja šele pozneje v muzeju. Takšen sistem se jim je zdel počasen, manj zanesljiv in ni omogočal jasne in enotne sledljivosti artefaktov od trenutka izkopa do muzejske vitrine.

Iz teh opažanj se je rodila ideja za Smartifact – digitalni potni list za arheološki artefakt. Sistem temelji na čipiranju artefaktov, podatkovni bazi in pametni aplikaciji, ki spremlja predmet od trenutka, ko je odkrit na arheološkem najdišču, skozi laboratorijsko obdelavo in muzejski depo, vse do končne predstavitve v muzeju.

Svojo rešitev so učenci predstavili tudi strokovnjakom v Narodnem muzeju Slovenije, kjer so prejeli dodatne usmeritve in idejo še nadgradili. Nato so izvedli pilotni preizkus. Skupaj s strokovnjaki so simulirali celoten proces – od izkopa artefakta do njegove hrambe v depozitu. Namesto papirnatih listkov so artefakt opremili s čipom in podatke beležili s pomočjo aplikacije Smartifact.

Strokovnjaki so rešitev ocenili kot uporabno, hitrejšo in predvsem zanesljivejšo. Posebej jih je navdušil interaktivni zemljevid artefaktov, enostavna uporaba aplikacije ter možnost takojšnjega vpogleda v vse ključne podatke o posamezni najdbi. Pilotni preizkus je tako potrdil, da lahko sistem deluje tudi v praksi.

Dolgoročna vizija projekta je vzpostavitev mreže muzejev, ki bi uporabljali enoten sistem sledljivosti arheoloških predmetov. Smartifact tako ni le zanimiva ideja mladih raziskovalcev, temveč že preizkušen koncept, ki povezuje tehnologijo, znanje in ljudi – arheologe, muzejske strokovnjake ter raziskovalce.

Smartifact – kjer zgodovina sreča tehnologijo.

Zapisala: Nataša Lah
Fotografije: Arhiv Šole

RAZISKOVALNO DELO NA GIMNAZIJI ŠENTVID

Na Gimnaziji Šentvid raziskovalno delo vsako leto predstavlja pomemben del šolskega življenja, saj se zavedamo njegovih številnih prednosti. Dijaki med raziskovanjem razvijajo zanimanje za izbrano temo, se učijo načrtovati raziskave, postavljati hipoteze, zbirati in vrednotiti informacije, izvajati eksperimente, analizirati podatke ter oblikovati zaključke. Svoje raziskovalne naloge nato pripravijo in predstavijo, pri čemer pridobljeno znanje in veščine pokažejo tudi širši javnosti.

Najprej sodelujejo na mestnem srečanju mladih raziskovalcev »Zaupajmo v lastno ustvarjalnost«, najboljši pa svoje delo nadaljujejo na državnem srečanju. Naši dijaki vsako leto dosegajo odlične rezultate, kar šolo uvršča med najuspešnejše srednje šole na področju raziskovalnega dela v osrednjeslovenski regiji.

V letošnjem šolskem letu je na šoli nastalo sedem raziskovalnih nalog z različnih področij. V petek, 13. marca, so jih dijaki predstavili na 39. srečanju mladih raziskovalcev in njihovih mentorjev »Zaupajmo v lastno ustvarjalnost 2026«. Ob pisanju tega prispevka rezultati še niso bili znani.

Dijakinja četrtega letnika Bela Kne je pripravila raziskovalno nalogo s področja umetnosti pod mentorstvom prof. Mojce Logonder. Raziskovala je odnos mladih do klasične glasbe in obiskovanja koncertov ter dejavnike, ki na ta odnos vplivajo. Ugotovila je, da mladi večinoma ne poslušajo klasične glasbe in ne obiskujejo koncertov, pri čemer imata največji vpliv njihova glasbena izobrazba in odnos staršev do klasične glasbe.

Na področju biologije sta raziskovali dijakinja Anteja Puš (4. letnik) in Mia Levič (2. letnik) pod mentorstvom Tjaše Medvešek. Analizirali sta spremembe fizioloških parametrov pri posameznikih, ki so v kratkem obdobju povečali telesno aktivnost. Statistično pomembnih razlik nista zaznali, kar pripisujeta kratkemu trajanju raziskave, sta pa potrdili, da je spremembe življenjskega sloga mogoče začeti uvajati že v kratkem času.

Dijakinja Lili Perko in Annaya Ličina (2. letnik) sta na področju psihologije pod mentorstvom prof. Marine Vidmar raziskovali moralno presojanje mladostnikov in umetne inteligence. V raziskavi z desetimi moralnimi dilemami sta ugotovili, da je umetna inteligenca dosledna in nepristranska, medtem ko je presojanje mladostnikov bolj raznoliko in pogosto pod vplivom čustev ter odnosov z bližnjimi. Staša Bojanovič (4. letnik) je pod mentorstvom prof. Mojce Logonder raziskovala hierarhijo vrednot pri mladostnikih. Ugotovila je, da je družina ena najpomembnejših vrednot, ter da si mladi izbirajo prijatelje s podobnimi vrednotami. Rezultati so pokazali tudi razlike glede na spol in starost ter poudarili močan vpliv socializacije.

Na področju psihologije je raziskovala tudi Ula Pevec (4. letnik) pod mentorstvom prof. Mojce Logonder. V nalogi o stresu pri mladih je ugotovila, da se večina mladostnikov pogosto sooča s stresom, ki vpliva na njihovo počutje, odnose in učinkovitost. Največji vir stresa je šola, pomembni pa so tudi pričakovanja okolice, pomanjkanje časa in osebne skrbi.

Brina Čampa (4. letnik) je pod mentorstvom prof. Mojce Logonder na področju ekonomije raziskovala žepnino in finančne navade mladih. Ugotovila je, da pogostejši pogovori o denarju med starši in otroki prispevajo k večji finančni pismenosti, ter opozorila na pomen finančne vzgoje.

Na področju astronomije sta Klara Zakrajšek (3. letnik) in Kaja Zabret

(Gimnazija Bežigrad, 2. letnik) pod mentorstvom Klemna Blokarja in dr. Andreja Lajovica raziskovali uporabo CMOS kamer pri fotometriji zvezd. Ugotovili sta, da se bralni šum povečuje z ojačenjem, medtem ko temperatura nanj bistveno ne vpliva, ter določili optimalne nastavitve kamere.

Raziskovalno delo na Gimnaziji Šentvid ni le pomemben del učnega procesa, temveč tudi dragocena priložnost za osebno in intelektualno rast dijakov. Raznolike naloge dokazujejo, da mladi zmorejo poglobljeno razmišljati o aktualnih vprašanih ter razvijati kritično mišljenje, ustvarjalnost in odgovornost. Ne glede na končne rezultate so vsi sodelujoči že dosegli pomemben uspeh, saj so pridobili znanja in izkušnje, ki jim bodo koristile v nadaljnjem izobraževanju in življenju.

Besedilo in slika: Sergeja Sluga, prof. koordinatorica za raziskovalno dejavnost

SPOMINSKA OBELEŽJA V ČS ŠENTVID

V decembrski številki leta 2023 smo predstavili nekaj spominskih obeležij v našem kraju, ki nas opominjajo na obdobje, ki ga ne smemo pozabiti. Smiselno je, da sokrajane opozorimo tudi na preostala obeležja, ki pričajo o dogodkih iz druge svetovne vojne.

Na območju Vižmarij se nahajata dve spominski plošči, ki sta zaradi svoje lege pogosto spregledani. Na hiši na Kozlarjevi poti 34 je nameščena spominska plošča partizanskemu pesniku Tonetu Pipanu – Črtomirju, rojenemu 16. januarja 1918 v Vižmarjah. Po končanem študiju slavistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani se je pridružil partizanskim enotam na Gorenjskem, kasneje pa deloval na Primorskem v XXXI. diviziji. Umrl je 7. novembra 1944 v Komparih pri Lokavcu kot načelnik propagandnega odseka IX. korpusa NOVJ. Pokopan je na pokopališču v Šentvidu.

Partizani gredo

(njegova pesem objavljena v Gorenjskem partizanu, glasilu Gorenjskega odreda)

V dolgi verigi gredo,
temne postave čez goro,
temne postave skoz noč.

Nikjer se ne ustavijo ti ljudje,
kar naprej gredo in molče
in vsi se resno drže.

Daleč jih pelje pot to noč,
da kaznujejo greh, v nebo vpijoč,
da maščujejo jok, ki se dviga iz koč.

Gredo partizani, naša moč,
gredo, da maščujejo narod zvest,
da vsem zločincem izprašajo vest.

spominskih plošč,
foto: Gregor Brajer

Ob pročelju hiše na Vižmarski poti 22 v Vižmarjih, pa stojite ob spominski plošči štirim padlim aktivistom OF. V noči od 8. na 9. junij 1944 jih je okupator s pomočjo izdajalcev obkolil in pobil. Ne pozabimo, da so v spomin na ta dogodek že pred desetletji šentvidščani ta dan razglasili svoj občinski praznik.

V tej hiši je živela tudi skojevka Žanka Erjavec, katero so ranjeno na zverinski način ubili črnorokci.

Ob pročelju hiše na Vižmarski poti 22 stoji spominska plošča štirim padlim aktivistom Osvobodilne fronte. V noči z 8. na 9. junij 1944 jih je okupator s pomočjo sodelavcev obkolil in ubil. Ta dogodek ima za lokalno skupnost poseben pomen, saj so ga šentvidščani že pred desetletji določili za svoj krajevni praznik.

V isti hiši je živela tudi skojevka Žanka Erjavec, ki je bila na zverinski način umorjena.

Pred Osnovno šolo Vižmarje – Brod (Na gaju 2) stoji kamniti obelisk, delo arhitekta Vlasta Kopača, posvečen štirinajstim domačinom,

padlim v narodnoosvobodilnem boju. Stanje spomenika opozarja na pomen skrbnega ohranjanja zgodovinskega spomina in kulturne dediščine.

Na koncu Prušnikove ulice stoji obnovljen spominski park, posvečen dogodkom z dne 31. januarja 1944, ko so ob 10. uri strelji prekinili vsakdanji mir. Ob letošnji obletnici je bila organizirana spominska slovesnost v Ljudskem domu, na kateri so sodelovali tudi sorodniki žrtev. Program so sooblikovali učenci Osnovne šole Franca Rozmarna Staneta z recitacijami, slavnostna govornica Julijana Žibert, predsednica ZZB za vrednote NOB Ljubljana, ter Partizanski pevski zbor.

Ob tem velja omeniti, da na lokaciji danes ni več manjše spominske ploščice, ki je desetletja nosila zapis: »Nihče ne umre, kdor luč svobode narodu prižge.«

Zapisala: Eva Košuljandič

SLIKARSKI ATELJE UNIKATNA SANJALNICA IZ STANEŽIČ

Otroške likovne delavnice in slikarsko ateljejsko delo za mlade. Otroci in mladi se preizkusijo na različnih likovnih področjih ter odkrivajo, kaj jim je najbolj všeč, hkrati pa v čim bolj ustvarjalnem in spodbudnem okolju pridobivajo likovne veščine.

Rišemo s svinčnikom, tušem, barvicami, pasteli (oljnimi in suhimi) ter akvareli, ki nas popeljejo daleč stran. Kolažiramo, lepimo, ustvarjamo z akrili, oljne barve pa uporabljamo predvsem v poletnih mesecih.

Z rednimi srečanji otroci in mladi bogatijo svoje znanje in izkušnje z likovno umetnostjo ter razvijajo likovne spretnosti in individualni likovni izraz. Rišemo in slikamo po domišljiji in opazovanju. Ob tem spoznavajo umetniške vsebine ter razvijajo opazovanje, inovativnost, kritično razmišljanje, radovednost in ljubezen do umetnosti.

Ateljejsko delo poteka v manjših skupinah. Sprejeti so vsi otroci – z različnimi stili in sposobnostmi. Vabljeni skozi vse leto!

Pripravljamo tudi na sprejemne izpite. V poletnih mesecih (julij in avgust) poteka slikarsko varstvo od jutra do popoldneva, pet dni v tednu.

Vabljeni k prijavi!

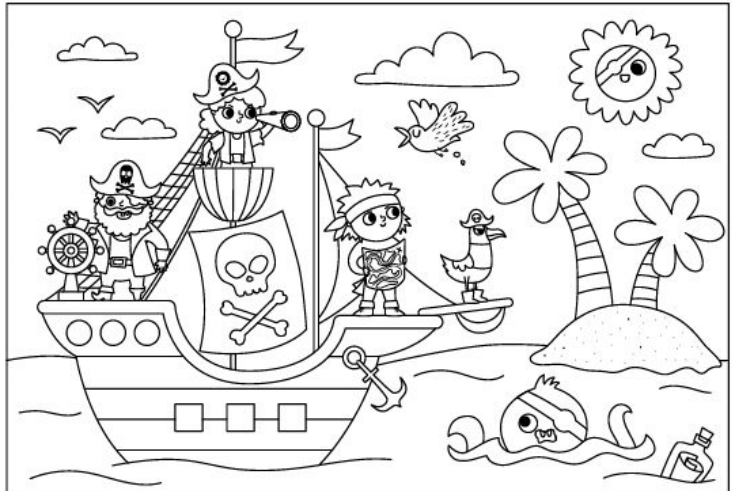
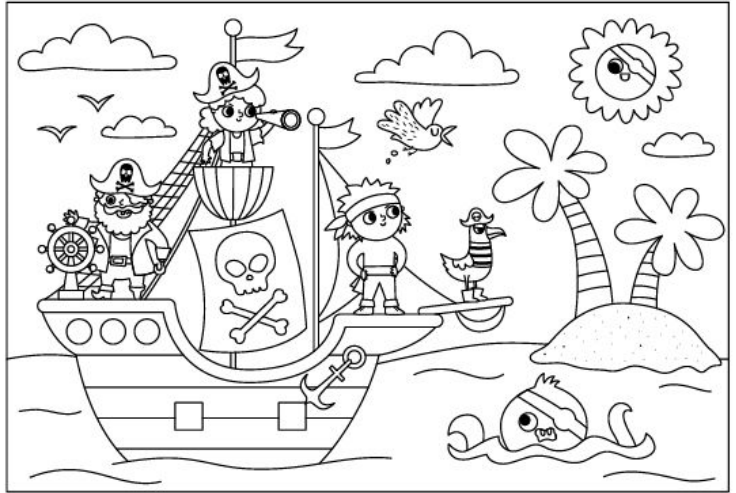
Informacije in prijave:
Metka Gosar, mentorica
031 533 280
metkagosar1@gmail.com

Pomagaj tabronici v šotor!

Najdeš 10 razlik? Lahko tudi pobarvaš!

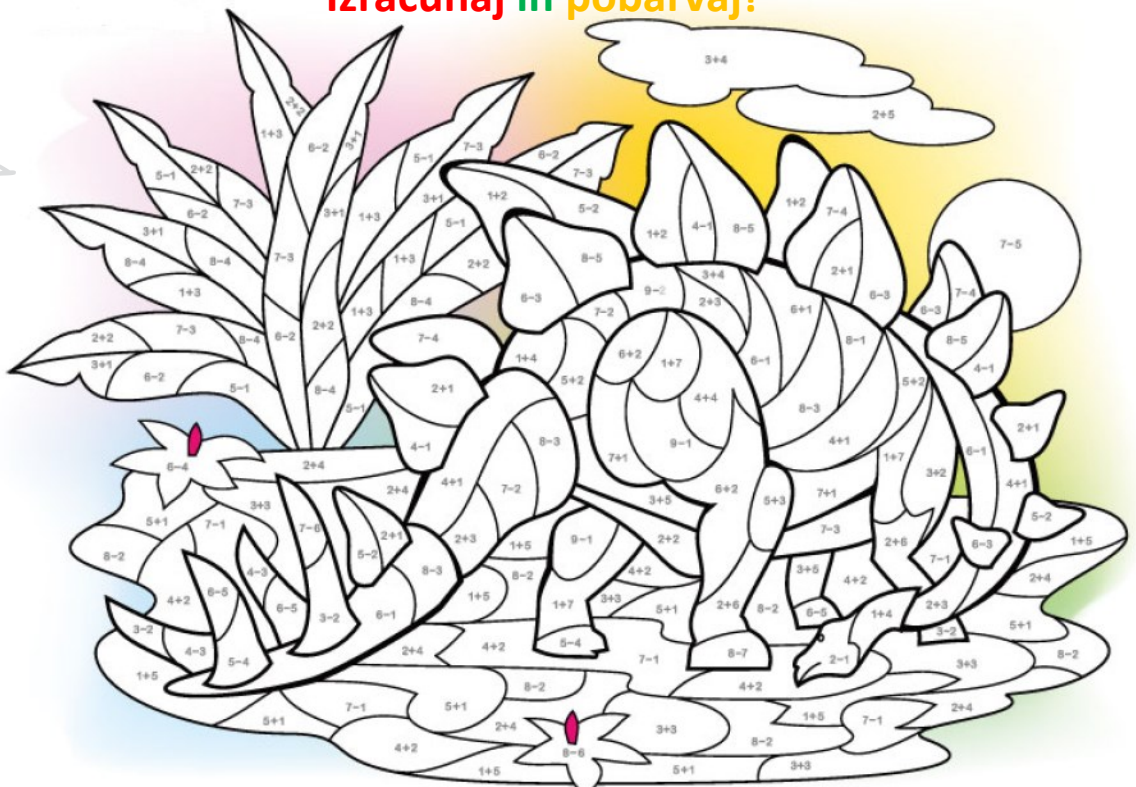

Uganka:

Glavice bele nad zemljo se sklanjajo,
prišla je pomlad,
nam veselo oznanjajo.

Izračunaj in pobarvaj!

Zvončki!

ANTIČNI DNEVI NA ŠKOFIJSKI KLASIČNI GIMNAZIJI

Na Škofijski klasični gimnaziji smo tudi v letošnjem šolskem letu organizirali že tradicionalne Antične dneve za dijake 1. letnika. Dejavnosti sicer potekajo tri dni, vendar dijake tretji dan čaka še junija, ko se bodo podali po sledih rimske Emone. Za nami

sta prva dva zelo uspešna dneva.

V torek, 17. 3. 2026, je pouk potekal na prav poseben način. V učilnici sta se v isti šolski uri srečala dva profesorja različnih predmetov in dijakom predstavila skupno temo z dveh zornih kotov. Odvile so se naslednje kombinacije predmetov: slovenščina in latinščina, matematika in umetnostna zgodovina, zgodovina in tuji jezik, vera in kultura ter fizika, geografija in kemija. Dijaki so med urami spoznavali, kako zelo se različni predmeti prepletajo med seboj in kako globoko segajo njihove korenine v antični svet.

Sledil je kviz, pri katerem so po trije dijaki iz vsakega oddelka tekmovali v poznavanju snovi, ki so jo spoznavali pri dopoldanskih urah ali pri rednem pouku, ter se preizkusili tudi v splošni razgledanosti. Zmagovalni ekipi sta bili kar dve in sta prejeli sladko nagrado.

Naslednji dan so se dijaki preizkusili v različnih spretnostih in skozi njih doživljajsko spoznavali antični svet. Izbirali so med številnimi delavnicami: nekateri so se udeležili kuharske delavnice in pripravili rimske jedi, drugi so šivali antična oblačila, izdelovali nakit ali sodelovali na glasbeni delavnici. Bolj tehnično usmerjeni dijaki so izdelali model katapult ali maketo antične stavbe, umetniško nadarjeni pa mozaik, poslikavo rimske freske na gimnazijskem hodniku ali glinene skulpture. Na dramski delavnici so spoznavali antično gledališče in uprizorili kratek odlomek, v športni dvorani pa so se preizkusili v peteroboju.

Vsak dan je bil pester na svoj način in je dijake obogatil z različnimi dejavnostmi, prek katerih so ne le spoznali več o antiki, temveč tudi doživeli delček življenja starih Rimljanov in Grkov. Spoznali so, da antika ni zakopana globoko v preteklosti, temveč živi še danes – v vsakem izmed nas in v svetu, ki nas obdaja.

Olga Osredkar

SARA ISAKOVIČ NAGOVORILA DIJAKE

Sara Isaković – mati, vrhunska športnica, dobitnica olimpijske medalje, magistra psihologije in cenjena predavateljica – je v sredo, 11. 3. 2026, nagovorila dijake in profesorje Škofijske klasične gimnazije.

Iz svojih bogatih izkušenj je spregovorila predvsem o tem, kje se skriva ključ do uspeha in kaj pomeni izkoristiti mentalno moč, kako jo prenesti v vsakdanje življenje ter kaj nam preprečuje, da bi jo v polnosti izkoristili. Beseda je tekla tudi o smotrni rabi telefonov ter škodljivosti prekomerne uporabe družbenih omrežij.

Najdlje se je ustavila ob izpostavljenosti naših možganov nenehnim dražljajem in stalni stimulaciji, ki lahko negativno vpliva na pot do umske in fizične pripravljenosti, še posebej pred pomembnimi izzivi, kot so izpiti, matura in tekmovanja. Poudarila je, da je uspeh na teh področjih v veliki meri odločitev posameznika.

Nekateri dijaki so se tudi po navdihujočem predavanju še dolgo zadržali v pogovoru s predavateljico, ki je spretno pritegnila in ohranila njihovo pozornost.

Lily Schweiger Kotar, prof., pomočnica ravnatelja

POMLAD V GALERIJ STANETA KREGARJA

V Galeriji Staneta Kregarja smo v pomlad vstopili z odprtjem dveh razstav.

V okviru Koroških kulturnih dni v Ljubljani je bila v atriju pred zavodsko cerkvijo v marcu (9.–31. 3.) postavljena razstava koroškega Slovence Stanka Sadjaka Osrečujoči sledovi, na kateri je umetnik predstavil svoja najnovejša dela. Na abstrakten način se z njimi poklanja vsemu, kar mu je v življenju prinašalo veselje, hkrati pa z ujetimi utrinki spodbuja gledalce k razmisleku o sledih, ki jih puščamo za seboj ali jih prejemo od drugih. Dela so nastala v posebni tehniki, ki jo je umetnik poimenoval sastagrafija – gre za ustvarjanje z lakom na zloženem papirju.

Sredi meseca, 18. 3., smo odprli še slikarsko razstavo akademske slikarke Evgenije Jarc Zaletel, ki se v Kregarjevem in Meršolovem atriju predstavlja z deli, nastalimi v zadnjih desetih letih. V njih se posveča motivu otrok, ki jih upodablja v različnih okoljih – v sadovnjaku, pri igri, na vrtiljaku, ob ognju ... Slikam je skupno prepletanje realistično upodobljenih figur otrok in abstraktnega ozadja, s čimer umetnica sledi tradiciji modernizma ter ustvarja poseben duhovni in domišljijski prostor. Razstava bo na ogled do 22. 4.

Vljudno vabljeni!

NAJBOLJŠE NEGE V MESTU

 SALON 20

Kozmetični salon za nego in lepoto telesa

Tacenska cesta 20 ☎ 01 292 60 12
1210 Ljubljana Šentvid 🌐 www.salon20.si

KLASIČNA NEGA
SPECIALNE NEGE:

NAJSTNIŠKA NEGA ZLATA NEGA
KISIKOVA NEGA KRALJEVSKA NEGA
DIAMANTNA NEGA MICRONEEDLING

Poskrbite za svojo kožo!

Naročnik oglasa je HITELEKTRONIK d.o.o.

**PO STOPINJAH
PRETEKLOSTI
V PRIHODNOST**

OB PRAZNOVANJU
80-LETNICE
GIMNAZIJE ŠENTVID
VAS VABIMO NA
OTVORITEV
RAZSTAVE, KI BO
V SREDO, 8. APRILA
2026,
OB 17.30
V KNJIŽNICI
ŠENTVID.

Četrtna skupnost
Šentvid

Mestna občina
Ljubljana

VI. Etapa pohoda
po
'Kroni Slovenije'

Dobimo se v soboto, 11. aprila 2026 ob 7. uri na parkirišču nad rugby igriščem Oval v Guncljah (Ljubljana—Šentvid)

Začeli bomo na Starem vrhu in po približno šestih urah zmerne hoje, pohod pa zaključili Zalem Logu.

Naj bo naša ČS Šentvid še lepša.

PRIDRUŽITE SE NAM NA
NA ČISTILNI AKCII

V SOBOTO, 18. aprila 2026 ob 11. URI

NA PARKIRIŠČU NAD
RUGBY IGRIŠČEM OVAL V GUNCLJAH

ČISTILNA AKCIJA BOJ PROSTORNA KOTIČKA V OBLASTI
ŠENTVIDA IN ŠENTVIDA POGORJA
V TRAJNO OBNOVOVANJE
V TRAJNO

SKUPINA ZA ZDRAVJE **CENTER ZA KREPITEV ZDRAVJA ŠENTVID**

30	ZDRAVO ŽIVIM – PROST VSTOP
8	POVIŠAN KRVNI TLAK – PROST VSTOP
15	POVIŠAN KRVNI SLADKOR – PROST VSTOP
22	SLADKORNA BOLEZEN TIP 2

ZA VSE INFORMACIJE POKLIČITE ALI PIŠITE:
01 555 42 17, 051 206 970 ckz.sentvid@zd-lj.si
VABLJENI, DA SE UDELEŽITE DELAVNIC.

Vabljeni na pomladni koncert učencev
Glasbenega centra Zvočna zgodba

V četrtek, 23. aprila 2026 ob 17. uri v Ljudskem domu v Šentvidu